

Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (åttonde avdelningen)

den 18 oktober 2018*

”Begäran om förhandsavgörande – Offentlig upphandling av varor – Direktiv 2004/18/EG – Artikel 1.2 a – Tilldelning utan ett förfarande för offentlig upphandling – Begreppet kontrakt med ekonomiska villkor – Begreppet offentlig enhet”

I mål C-606/17,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Consiglio di Stato (Högsta förvaltningsdomstolen, Italien) genom beslut av den 6 juli 2017, som inkom till domstolen den 20 oktober 2017, i målet

IBA Molecular Italy Srl

mot

Azienda ULSS nr 3,

Regione Veneto

Ministero della Salute

Ospedale dell’Angelo di Mestre,

ytterligare deltagare i rättegången:

Istituto di Calabria Sacro Cuore Don Negrar,

Azienda ULSS nr 22,

meddelar

DOMSTOLEN (åttonde avdelningen)

sammansatt av ordföranden på fjärde avdelningen M. Vilaras, tillförordnad ordförande på åttonde avdelningen, samt domarna J. Malenovský och D. Šváby (referent),

generaladvokat: M. Campos Sánchez-Bordona,

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

efter det skriftliga förfarandet,

* Rättegångsspråk: italienska.

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

- Regione Veneto, genom C. Zampieri, E. Zanon, A. Manzi, C. Drago och B. Barel, avvocati,
- Europeiska kommissionen, genom G. Gattinara och P. Ondrůšek, båda i egenskap av ombud,

med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till avgörande,

följande

Dom

- 1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artiklarna 49 FEUF, 56 FEUF, 105 och följande artiklar FEUF samt artikel 1 och artikel 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggentreprenader, varor och tjänster (EUT L 134, 2004, s. 114).
- 2 Begäran har framställts i ett mål mellan IBA Molecular Italy Srl (nedan kallat IBA) å ena sidan och å andra sidan Azienda ULSS nr 3 (den lokala hälsomyndigheten nr 3, Regione Veneto (Regionen Veneto, Italien), Ministero della Salute (hälsoministeriet, Italien) och Ospedale dell'Angelo di Mestre (sjukhuset Angelo Mestre, Italien) avseende en direkt tilldelning av den lokala hälsomyndigheten nr 3 och sjukhuset Angelo Mestre, av leveranser under tre år av det radioaktiva läkemedlet med basen 18 F-fludeoxiglukos (nedan kallad läkemedlet 18-FDG) till Istituto di Calabria Negrar – Don Sacro Cuore (nedan kallat Sacro Cuore).

Tillämpliga bestämmelser

Unionsrätt

- 3 Under rubriken ”Definitioner” föreskrivs i artikel 1.2 a och 9 i direktiv 2004/18 följande:

”2

- a) *offentliga kontrakt*: skriftliga kontrakt med ekonomiska villkor som slutits mellan en eller flera ekonomiska aktörer och en eller flera upphandlande myndigheter och som avser utförande av byggentreprenad, leverans av varor eller tillhandahållande av tjänster i den mening som avses i detta direktiv.

...

9. *upphandlande myndigheter*: statliga, regionala eller lokala myndigheter och offentligrättsliga organ samt sammanslutningar av en eller flera sådana myndigheter eller ett eller flera sådana organ.

Med *offentligrättsliga organ* avses alla organ

- a) som särskilt har inrättats för att tillgodose behov i det allmännas intresse, förutsatt att behovet inte har industriell eller kommersiell karaktär,
- b) som är juridiska personer, och

c) vars verksamhet till största delen finansieras av statliga, regionala eller lokala myndigheter, eller av andra offentligrättsliga organ, eller vars verksamhet står under kontroll av sådana organ, eller i vars förvaltningsorgan, styrelseorgan eller kontrollorgan mer än hälften av ledamöterna utses av statliga, regionala eller lokala myndigheter, eller av andra offentligrättsliga organ.

...”

4 I artikel 2 i direktiv 2004/18 med rubriken ”Principer för tilldelning av kontrakt”, föreskrivs följande:

”Upphandlande myndigheter skall behandla ekonomiska aktörer på ett likvärdigt och icke-diskriminerande sätt och förfara på ett öppet sätt.”

Italiensk rätt

5 Det framgår av artikel 1 i legge nr 132, recante norme sugli enti Ospedalieri e assistenza sull’Ospedaliera (lag nr 132 om bestämmelser om sjukhus och sjukhusvård), av den 12 februari 1968 (GURI nr 68 av den 12 mars 1968) (nedan kallad lag 132) att ”klassificerade” sjukhus är ”civilrättsligt erkända kyrkliga institutioner och enheter som tillhandahåller sjukhusvård”. I det femte stycket i denna bestämmelse föreskrivs följande:

”Med undantag för den tekniska och hälso- och sjukvårdsmässiga tillsyn som det ankommer på Ministero della sanità [hälso- och sjukvårdsministeriet] att utöva, inför dessa bestämmelser inga ändringar vad gäller det rättsliga och administrativa regelverket för civilrättsligt erkända religiösa institutioner och organ som tillhandahåller sjukhusvård.”

6 Enligt den hänskjutande domstolen följer av bland annat artikel 41 i legge nr 833, Istituzione del servizio sanitario nazionale (lag nr 833 om inrättande av den nationella hälso- och sjukvårdstjänsten), av den 23 december 1978 (ordinarie tillägg till GURI nr 360 av den 28 december 1978) (nedan kallad lag nr 833), att ”[f]örhållandena mellan å ena sidan de lokala hälso- och sjukvårdsmyndigheter som var och en har sitt eget behörighetsområde och å andra sidan dels de institut, organ och sjukhus som nämns i första stycket och har erhållit klassificering med stöd av lag nr 132 av den 12 februari 1968, dels sjukhuset Galliera i Genua och Sovrano militare Ordine di Malta [Malteserorden] regleras av särskilda avtal” dels att ”de erkända hälso- och sjukvårdsinrättningar som bedriver offentlig vård bibehåller sin ställning som aktörer inom det offentliga vårdssystemet”.

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

7 IBA är ett företag som specialiserat sig på tillverkning av radioaktiva läkemedel. IBA är återförsäljare med ensamrätt i Italien av det radioaktiva läkemedlet 18-FDG, som är ett isotopiskt spårämne som används i vissa röntgenundersökningar.

8 Genom ansökan av den 29 april 2015, väckte IBA talan vid Tribunale amministrativo regionale del Lazio (regional förvaltningsdomstol i Lazio, Italien) mot de åtgärder och avtal genom vilka den lokala hälsomyndigheten nr 3 och sjukhuset i Angelo Mestre, utan offentlig upphandling, direkttilldelade kontraktet avseende leverans av läkemedlet 18-FDG under tre år till Sacro Cuore.

9 Trots att det är ett privaträttsligt religiöst organ, är det en del av det offentliga hälso- och sjukvårdssystemet i regionen Veneto på grundval av ett ad hoc avtal, i dess egenskap av klassificerat sjukhus som likställs med ett offentligt sjukhus.

- 10 Det avtal som ingåtts inom ramen för nämnda offentliga upphandling föreskriver att Sacro Cuore kostnadsfritt ska tillhandahålla läkemedlet 18-FDG till nio regionala offentliga sjukhus, mot ersättning för leveranskostnaderna med 180 euro per sändning.
- 11 Till stöd för sitt yrkande om ogiltigförklaring av den direkta tilldelningen av kontraktet för leverans av läkemedlet 18-FDG till Sacro Cuore och yrkandet att det därefter skulle anordnas ett anbudsförfarande för leverans av läkemedlet, ifrågasatte IBA följande akter:
  - beviljande av ett bidrag på 700 000 euro som betalats ut av regionen Veneto till Sacro Cuore och som är avsett att täcka kostnaderna för att utan vederlag tillhandahålla läkemedlet 18-FDG till alla berörda sjukvårdsorgan i regionen,
  - typavtal för leveranser mellan varje enhet inom den offentliga hälso- och sjukvården och Sacro Cuore, utarbetad av regionen Veneto,
  - olika regionala och statliga rättsakter avseende den omtvistade tilldelningen och villkor för framställning och tillhandahållande av läkemedlet.
- 12 I dom av den 26 april 2016 ogillade Tribunale amministrativo regionale del Lazio (Regionala förvaltningsdomstolen i Lazio) IBA:s talan av två huvudsakliga skäl.
- 13 För det första skulle de aktuella leveranserna av läkemedlet 18-FDG ske huvudsakligen utan vederlag, eftersom varken det regionala bidraget på 700 000 euro som anslagits för Sacro Cuore eller kostnadsansvaret för transport av läkemedlet har karaktären av ett direkt bidrag.
- 14 För det andra, även om det antas att kontrakt om leverans av läkemedlet 18-FDG är ett kontrakt med ekonomiska villkor utgör den omtvistade tilldelningen ett kontrakt mellan offentliga förvaltningar på vilka unionsbestämmelserna om offentlig upphandling inte äger tillämpning.
- 15 IBA överklagade följaktligen denna dom till Consiglio di Stato (Högsta förvaltningsdomstolen, Italien). Den sistnämnda domstolen anser i huvudsak att den bedömning som domstolen i första instans gjorde vad avser tolkningen av begreppet ekonomiska villkor är felaktig. Den hänskjutande domstolen instämmer däremot i bedömningen att det omtvistade leveransavtalet inrättar ett samarbete mellan offentliga enheter inte omfattas av reglerna för offentlig upphandling.
- 16 Consiglio di Stato (Högsta förvaltningsdomstolen, Italien) anser för det första att Sacro Cuore, bortsett från ersättningen för leveranskostnaderna av läkemedlet 18-FDG, inte får någon ersättning för att leverera till de mottagande offentliga hälso- och sjukvårdsinrättningarna.
- 17 En tolkning utifrån syftet med artikel 1.2 a i direktiv 2004/18 leder emellertid till att när en aktör som tillhandahåller varorna i fråga erhåller en betydande ekonomisk fördel från en offentlig förvaltning som inte utgörs av den upphandlande myndigheten och det är rimligt att anta att dessa medel anslås till just denna leverans av varor, är det fråga om ett kontrakt med ekonomiska villkor. Detta gäller i förevarande fall bidraget på 700 000 euro från regionen Veneto till Sacro Cuore.
- 18 För det andra anser Consiglio di Stato (Högsta förvaltningsdomstolen) att den italienska lagen om offentlig upphandling och unionsbestämmelserna om offentlig upphandling är tillämpliga på ett sådant förfarande som avses i punkt 8 ovan.
- 19 Det framgår nämligen av EU-domstolens praxis att kontrakt med ekonomiska villkor som slutits mellan två offentliga förvaltningar utgör offentliga kontrakt, även när den myndighet som fungerar som en privat aktör inte i första hand bedriver verksamhet i vinstsyfte. Dessutom kan ett avtal inte undgå att omfattas av begreppet offentligt kontrakt enbart på grund av att ersättningen endast avser kostnaderna för att tillhandahålla de avtalade tjänsterna.

- 20 Vidare är inget av de två övriga typfallen som gör det möjligt att undgå att omfattas av bestämmelserna om offentlig upphandling för handen i det nationella målet. Den hänskjutande domstolen anser nämligen inte att det är fråga om ett avtal som har ingåtts av en offentlig enhet med en egen juridisk person på vilken den utövar kontroll motsvarande den som den utövar över sin egen förvaltning i den mening som avses i domen av den 18 november 1999, Teckal (C-107/98, EU:C:1999:562), eller ett avtal om inrättande av ett samarbete mellan offentliga enheter med målsättningen att säkerställa en allmännyttig tjänst, i den mening som avses i bland annat domen av den 13 juni 2013, Piepenbrock (C-386/11, EU:C:2013:385).
- 21 Enligt Consiglio di Stato (Högsta förvaltningsdomstolen) bör emellertid Sacro Cuore, som klassificerats som sjukhus, i det nationella målet till fullo likställas med en upphandlande myndighet, även om den inte är ett organ som bildats enligt offentlig rätt.
- 22 Den hänskjutande domstolen har slutligen anfört att EU-domstolen ännu inte har behandlat den specifika situationen med institutioner såsom "klassificerade" sjukhus, som är funktionellt integrerade i det regionala hälso- och sjukvårdssystemet även om de finansieras privat och utnämning av styrelseledamöter och arbetsordning sker privat.
- 23 Mot denna bakgrund beslutade Consiglio di Stato (Högsta förvaltningsdomstolen, Italien) att vilandeförklara målet och ställa följande frågor till domstolen:
- "1. Omfattar tillämpningsområdet för de unionsrättsliga bestämmelserna om tilldelning av varu-, byggtreprenad- och tjänstekontrakt, och i synnerhet artiklarna 1 och 2 i direktiv [2004/18], även komplexa transaktioner varigenom en upphandlande myndighet har för avsikt att direkt tilldela en viss ekonomisk aktör en öronmärkt finansiering som uteslutande är avsedd för framställning av produkter som ska levereras utan vederlag, utan att ett ytterligare upphandlingsförfarande genomförs, till olika myndigheter som inte ska betala något vederlag till ovannämnda leverantör? Utgör följaktligen nämnda unionsrättsliga bestämmelser till följd av detta hinder för nationella bestämmelser som tillåter direkt tilldelning av en öronmärkt finansiering som uteslutande är avsedd för framställning av produkter vilka ska levereras, utan att ett ytterligare upphandlingsförfarande genomförs, till olika myndigheter som inte ska betala något vederlag till ovannämnda leverantör?
  2. Utgör de unionsrättsliga bestämmelserna om tilldelning av varu-, byggtreprenad- och tjänstekontrakt, i synnerhet artiklarna 1 och 2 i direktiv [2004/18], samt artiklarna 49, 56, 105 och följande artiklar i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, hinder för nationella bestämmelser enligt vilka privata 'klassificerade' sjukhus likställs med offentliga sjukhus – på så sätt att ifrågavarande sjukhus inkluderas i systemet för planering av offentlig nationell hälso- och sjukvård enligt särskilda avtal som skiljer sig från allmänna ackrediteringsavtal med andra privata aktörer som ingår i systemet för tillhandahållande av hälso- och sjukvårdstjänster – även om kraven för erkännande av deras ställning som offentligrättsliga organ och villkoren för direkt tilldelning i överensstämmelse med in house-tilldelningssystemet inte är uppfyllda, vilket medför att de undantas från de nationella och unionsrättsliga bestämmelserna om offentlig upphandling, även om nämnda aktörer får i uppgift att utan vederlag framställa och leverera särskilda produkter som är nödvändiga för att bedriva hälso- och sjukvårdsverksamhet till offentliga hälso- och sjukvårdsinrättningar samtidigt som de erhåller en offentlig finansiering som behövs för att genomföra ifrågavarande leveranser?"

Prövning av tolkningsfrågorna

Den första frågan

- 24 Den hänskjutande domstolen har ställt den första frågan för att få klarhet i huruvida artikel 1.2 a i direktiv 2004/18 ska tolkas så, att begreppet ”kontrakt med ekonomiska villkor” innefattar ett beslut genom vilket en upphandlande myndighet direkt, och således utan anbudsförfarande, tilldelar en viss ekonomisk aktör en finansiering som uteslutande är avsedd för tillverkning av varor som utan vederlag ska levereras av denna aktör till olika myndigheter som inte ska betala något vederlag till ovannämnda leverantör med undantag för ett schablonbelopp för leveranskostnader på 180 euro per sändning.
- 25 I målet vid den nationella domstolen framgår det inledningsvis att regionen Veneto och Sacro Cuore ingått ett avtal genom vilket den sistnämnda åtar sig att tillverka och distribuera läkemedlet 18-FDG till regionala offentliga sjukhus, varvid sjukhusens betalning uppgår till 180 euro i leveranskostnader per sändning. För detta ändamål betalar regionen Sacro Cuore ett bidrag på 700 000 euro för tillverkning av nämnda läkemedel.
- 26 Det är ställt utom tvivel att ett sådant kontrakt innefattar ekonomiska villkor.
- 27 Enligt artikel 1.2 a i direktiv 2004/18 ska, för att omfattas av begreppet offentlig upphandling, ett kontrakt som slutits mellan en eller flera ekonomiska aktörer och en eller flera upphandlande myndigheter, innehålla ekonomiska villkor.
- 28 Det framgår emellertid av den normala rättsliga innebörden av orden ”med ekonomiska villkor”, att de avser ett kontrakt varigenom varje part åtar sig att utföra en prestation i utbyte mot en annan.
- 29 Ett kontrakt som innebär ett utbyte av prestationer omfattas således av begreppet offentligt kontrakt även när den föreskrivna ersättningen endast utgörs av delvis betalning för kostnader för att tillhandahålla den avtalade tjänsten (se, för ett liknande resonemang, dom av den 19 december 2012, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Lecce m.fl., C-159/11, EU:C:2012:817, punkt 29, och dom av den 13 juni 2013, Piepenbrock (C-386/11, EU:C:2013:385, punkt 31).
- 30 I det nationella målet ska det vid bedömningen av huruvida avtalet om tillverkning och leverans av ett läkemedel innehåller ekonomiska villkor beaktas att det betalas en ersättning till leverantören av detta läkemedel som ett bidrag från regionen Veneto med ett belopp om 700 000 euro.
- 31 Härav följer att ett sådant avtal som det som är i fråga i det nationella målet, genom vilket en ekonomisk aktör åtar sig att tillverka och leverera en produkt till olika myndigheter i utbyte mot en finansiering som uteslutande är avsedd för detta ändamål, omfattas av begreppet kontrakt med ”ekonomiska villkor”, i den mening som avses i artikel 1.2 a i direktiv 2004/18, även om kostnaderna för produktion och distribution av denna produkt inte helt och hållet kompenseras genom detta bidrag eller genom leveranskostnader som kan faktureras dessa förvaltningar.
- 32 Därför ska den första frågan besvaras på så sätt att artikel 1.2 a i direktiv 2004/18 ska tolkas så, att begreppet ”kontrakt med ekonomiska villkor” innefattar ett beslut genom vilket en upphandlande myndighet direkt, och således utan anbudsförfarande, tilldelar en viss ekonomisk aktör en finansiering som uteslutande är avsedd för tillverkning av varor som utan vederlag ska levereras av denna aktör till olika myndigheter, som inte ska betala något vederlag till ovannämnda leverantör med undantag för ett schablonbelopp för leveranskostnader på 180 euro per sändning.

Den andra frågan

- 33 Den hänskjutande domstolen har ställt den andra frågan för att få klarhet i huruvida artikel 1.2 a och artikel 2 i direktiv 2004/18 ska tolkas så, att de utgör hinder för en sådan nationell lagstiftning som den som är i fråga i målet vid den nationella domstolen, vilken genom att privata "klassificerade" sjukhus likställs med offentliga sjukhus på grund av att ifrågavarande sjukhus inkluderas i systemet för planering av offentlig nationell hälso- och sjukvård enligt särskilda ad hoc-avtal som skiljer sig från allmänna ackrediteringsavtal med andra privata aktörer som ingår i systemet för tillhandahållande av hälso- och sjukvårdstjänster, innebär att dessa avtal undantas från den nationella lagstiftningen och unionslagstiftningen om offentlig upphandling, även om nämnda aktörer får i uppdrag att utan vederlag tillverka och leverera särskilda produkter som är nödvändiga för att bedriva hälso- och sjukvårdsverksamhet mot en offentlig finansiering som beviljas för tillverkning och leverans av dessa produkter.
- 34 I detta avseende bör det erinras om att enligt artikel 1.2 a i direktiv 2004/18 ska, för att utgöra ett offentligt kontrakt, och således omfattas av relevanta unionsbestämmelser, ett kontrakt med ekonomiska villkor ha ingåtts mellan en eller flera ekonomiska aktörer och en eller flera upphandlande myndigheter.
- 35 Av fast rättspraxis framgår att två typer av avtal som ingås av offentliga enheter inte omfattas av tillämpningsområdet för de unionsrättsliga reglerna om offentlig upphandling (dom av den 19 december 2012, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Lecce m.fl., C-159/11, EU:C:2012:817, punkt 31).
- 36 Det rör sig för det första om ett avtal som slutits mellan, å ena sidan, en offentlig enhet som uppfyller villkoren i artikel 1.9 i direktiv 2004/18 för att kvalificeras som upphandlande myndighet i den mening som avses i det direktivet, och, å andra sidan, en i förhållande till denna enhet fristående juridisk person och denna enhet samtidigt utövar en kontroll över den ifrågavarande juridiska personen motsvarande den som den utövar över sin egen förvaltning, och denna juridiska person bedriver huvuddelen av sin verksamhet tillsammans med den eller de enheter som innehar den (se, för ett liknande resonemang, dom av den 18 november 1999, Teckal, C-107/98, EU:C:1999:562, punkt 50, och dom av den 11 januari 2005, Stadt Halle och RPL Lochau, C-26/03, EU:C:2005:5, punkt 49).
- 37 I detta avseende är det tillräckligt att konstatera att det framgår av de upplysningar som den hänskjutande domstolen har lämnat att varken regionen Veneto eller de eller de upphandlande myndigheter som avses i punkt 8 i förevarande dom, utövar kontroll över Sacro Cuore motsvarande den som de utövar över sina egna förvaltningar.
- 38 En nationell lagstiftning, såsom den som är aktuell i det nationella målet, kan således inte från tillämpningsområdet för reglerna om offentlig upphandling undanta de avtal som ingås mellan en institution som Sacro Cuore och en offentlig enhet, på grundval av de undantag som anges i punkt 36 ovan.
- 39 För det andra omfattas inte heller kontrakt med ekonomiska villkor som inrättar ett samarbete mellan offentliga enheter som syftar till att säkerställa att ett allmännyttigt uppdrag som är gemensamt för dessa enheter fullgörs, såvitt avtalet uteslutande ingås av offentliga enheter, utan att en privat aktör deltar, och att ingen privat leverantör gynnas i förhållande till sina konkurrenter och att samarbetet endast styrs av överväganden och krav som är ägnade att uppnå mål av allmänintresse, av tillämpningsområdet för unionens regler om offentlig upphandling (se, för ett liknande resonemang, dom av den 9 juni 2009, kommissionen/Tyskland, C-480/06, EU:C:2009:357, punkt 44 och 47, och dom av den 13 juni 2013, Piepenbrock, C-386/11, EU:C:2013:385, punkterna 36 och 37).

- 40 Samtliga ovannämnda kriterier är kumulativa, vilket innebär att ett kontrakt mellan offentliga enheter endast kan undgå att omfattas av tillämpningsområdet för unionsreglerna om offentlig upphandling om samtliga kriterier är uppfyllda (se, för ett liknande resonemang, dom av den 13 juni 2013, Piepenbrock, C-386/11, EU:C:2013:385, punkt 38).
- 41 Det första av dessa villkor är att det är en form av samarbete mellan offentliga enheter.
- 42 Det ska påpekas att detta kriterium uppenbarligen inte är uppfyllt i förevarande fall. Klassificerade sjukhus, såsom Sacro Cuore, är juridiska personer, vars förvaltning i fråga om finansiering, utnämning av styrelseledamöter och arbetsordning är helt privat, såsom framgår av punkt 37 i förevarande dom.
- 43 Följaktligen ska den andra frågan besvaras så att artikel 1.2 a och artikel 2 i direktiv 2004/18 ska tolkas så, att de utgör hinder för en sådan nationell lagstiftning som den som är i fråga i målet vid den nationella domstolen, vilken genom att privata ”klassificerade” sjukhus likställs med offentliga sjukhus på grund av att ifrågavarande sjukhus inkluderas i systemet för planering av offentlig nationell hälso- och sjukvård enligt särskilda ad hoc-avtal som skiljer sig från allmänna ackrediteringsavtal med andra privata aktörer som ingår i systemet för tillhandahållande av hälso- och sjukvårdstjänster, innebär att dessa avtal undantas från den nationella lagstiftningen och unionslagstiftningen om offentlig upphandling, även om nämnda aktörer får i uppdrag att utan vederlag tillverka och leverera särskilda produkter som är nödvändiga för att bedriva hälso- och sjukvårdsverksamhet mot en offentlig finansiering som beviljas för tillverkning och leverans av dessa produkter.

Rättegångskostnader

- 44 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i det nationella målet utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den hänskjutande domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (åttonde avdelningen) följande:

- 1) Artikel 1.2 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggtreprenader, varor och tjänster ska tolkas så, att begreppet ”kontrakt med ekonomiska villkor” innefattar ett beslut genom vilket en upphandlande myndighet direkt, och således utan anbudsförfarande, tilldelar en viss ekonomisk aktör en finansiering som uteslutande är avsedd för tillverkning av varor som utan vederlag ska levereras av denna aktör till olika myndigheter som inte ska betala något vederlag till ovannämnda leverantör med undantag för ett schablonbelopp för leveranskostnader på 180 euro per sändning.
- 2) Artikel 1.2 och artikel 2 i direktiv 2004/18 ska tolkas så, att de utgör hinder för en sådan nationell lagstiftning som den som är i fråga i målet vid den nationella domstolen, vilken genom att privata ”klassificerade” sjukhus likställs med offentliga sjukhus på grund av att ifrågavarande sjukhus inkluderas i systemet för planering av offentlig nationell hälso- och sjukvård enligt särskilda ad hoc-avtal som skiljer sig från allmänna ackrediteringsavtal med andra privata aktörer som ingår i systemet för tillhandahållande av hälso- och sjukvårdstjänster, innebär att dessa avtal undantas från den nationella lagstiftningen och unionslagstiftningen om offentlig upphandling, även om nämnda aktörer får i uppdrag att utan vederlag tillverka och leverera särskilda produkter som är nödvändiga för att bedriva hälso- och sjukvårdsverksamhet mot en offentlig finansiering som beviljas för tillverkning och leverans av dessa produkter.

Underskrifter